

[HAMOWNIK

A pl hamowniki.

Sł stp, Cn brak.

Ten, który hamuje bieg sprawy, przeszkadza, prześladowa:

*Szereg: »hamowniki i szarpacze«: A potym sam przyechawłzy do Krolá/ íkárę położył ná one hamowniki y ízárpácze íwoie/ ípráwiedliwość przyłtoyną otrzymał *PaprHerby* 35 (*Linde*).*

KN